

VECKOBLADET

Utkommer fredagar

2001 27:e årg. Fredag 27 april

15

Information om vänsterns första maj

Kafé öppnar kl 12.00
i Stadshallen

**Samling för demonstration
kl 13.15 på Stortorget**

Appelltal under samlingen

Avmarsch klockan 14.00

Så här är marschvägen:
Stortorget-Kyrkogatan-Bredgatan- St.Laurentiigatan-norr om Clemens torget -Bangatan-norr om Bantorget-framför Grand Hotel-Lilla Fiskaregatan-Stora Södergatan- Stora Tvärgatan- Bankgatan-förbi Mårtenstorget-norr om Botulfplatsen-Stortorget.

Första majtalare ca 14.45
Camilla Sköld Jansson, riksdagsledamot vänsterpartiet
Anja Karlsson, Ung Vänster & VSF Greger Hammarin

Musik av Röda Kapellet:

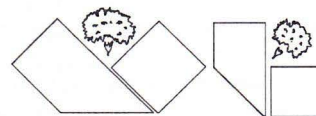
"Staten och Kapitalet"
"Mot Rött Ljus"(marsch)
"Upproret" (Intifada)
"Spartacus"
"Internationalen"

Seminarier

börjar kl. 15.30 Staffan Jacobsson, om Graffiti
Anja Karlsson, om internationell solidaritet
Mats Olsson, om vänsterns Lundapolitik
Diana Mulinari, antirasism

**Gratis filmvisning för barn
(kl. 15.30 på KINO)**

Fest ca 19.00 på Smålands Nation (soppa, dryck, musik)

Vänsterpartiet Skånes distriktsstyrelse uttalar:

Uttalande med anledning av polisens brutalitet i samband med demonstrationen "Malmö mot EU", lördagen den 21 april.

Igår tågade ca tvåtusen demonstranter på Malmös gator för att protestera mot EU i samband med finansministerarnas möte. Demonstranterna bestod av många ungdomar, men också barnfamiljer och en del äldre. De fick en tuff undervisning i polisövergrepp. Polisen hade laddat upp för ett krig. Tusentals kravallutrustade poliser, hästar, hundar och helikoptrar i luften, var mobiliserade för att säkra finansministrarna. Det blev en dyr manifestation av polismakt. De ekonomiska utgifterna som måste uppgå till miljontals kronor skulle ha kunnat användas till mer konstruktiva projekt.

Men det var inte slöseriet av pengar som utgjorde den största kostnaden för polisens aktioner. Igår offrades en del av vår demokrati för polismakten och ett antal demonstranter fick känna på hur mäktig polisen kan vara om den fritt tilläts agera.

En av polismaktens huvuduppgifter är att garantera den demokratiska ordningen. Gårdagens uppvisning i polisbrutalitet visar dess inkompetens såväl i att upprätthålla ordningen som demokratin. Att en solig vårdag med tvåtusen demonstranter på väg till tal, seminarier och fest förvandlas momentant till kaos och i sin förlängning till hat mot polismakten bland ungdomar, men också många äldre, är inte bara ett lågt betyg - det är ett direkt underkännande av polisens aktioner och av dess ledning.

De enda gränser som satts för demokratiska rättigheter, enligt vår tolkning av lagstiftningen, är de som utgör ett hot mot upprätthållandet av ordningen. När polisen försöker provocera fram reaktioner från mötesdeltagande, när polisen i förväg planerar för att stoppa demonstra-

tioner, så hotas allas rätt att fritt få organisera sig politiskt. När polisen använder sig av oprovocerat och överdrivet våld, när polisen river ned och beslagtar banderoller och plakat med politiska texter, så kränker polisen demonstranternas demokratiska rättigheter.

Vänsterpartiet Skåne kan mot bakgrund av gårdagens händelser inte uttala något förtroende mot polisledningen med ansvar för demonstrationen. För att undvika att utvecklingen leder till en situation där stora grupper av medborgare (många av dem ungdomar) ser polisen som ett brutalt och våldsamt hot mot demokratin så kräver Vänsterpartiet Skåne:

- Att en oberoende undersökning görs om hur polisen kunde misslyckas i att upprätthålla ordningen och att försvara demokratin under en fredlig demonstration,
- Att en rättslig prövning av polisens våld genomförs.
- Att en offentlig ursäkt till alla kränkta demonstranter framförs av polisledningen.

Eslöv 010423

Vänsterpartiet Skåne
Distriktsstyrelsen

Valborgsfirande i Sankt Lars-parken 30 april. Bålet tänds vid Høje å kl 20. Lundasångarna framför traditionella vårsånger. **Tal av Karin Stensson**
Arrangörer: Klostersgårdens Byalag, Lundabygdens ABF

En gång till...

I senaste numret av den socialdemokratiska idétidskriften Tiden diskuteras det fortsatta samarbetet mellan s, v och mp. Där sägs att det blir allt mer orimligt för socialdemokraterna att samarbeta med vänsterpartiet när partierna har så olika synsätt i EU-politiken, inte minst vad gäller svenskt EMU-medlemskap.

Till detta, kan man tillägga, kommer motsättningarna vad gäller Sveriges säkerhetspolitik: Sveriges allt starkare knytning till NATO och det omfattande engagemang den socialdemokratiska regeringen nu visar för EU:s militära s.k. krishantering. Ännu för ett år sedan sades Sveriges militära insatser på sin höjd handla om hjälp med minröjning. Nu gäller det ubåtar, kustkorvetter, attackflygplan och bataljoner av legosoldater. Och när vi för inte alltför länge sedan gick till folkomröstning var EU enbart en sammanslutning för handel och mellanfolkligt samarbete, ett riktigt fredsprojekt. Man får säga att det är sällan man ser så uppenbart bedrägligt beteende inom politiken. Jag tror man får gå tillbaka till kärnkrafts-omröstningen för att hitta något liknande.

Alltför välbekant

Jag tillhör dem som gärna betonar

Valborg på Östra Torn

Valborg firas på Östra Torn med att brasan tänds i skymningen. Dvs 20.45. Platsen är gröningen mellan Östra Torns Byväg och Djingis Khan. Kl 21.30 blir det magisk Valborgskabaret i Vita Huset bakom ICA Tornet med Midnattskören och Trollkarlen Jumping Joe. Entréavgift 40 kr för alla.

Därefter Musikpub med dans - Plattvändare: Rasmus. (Ingen entréavgift)

Befria hela Sverige!

Siste april på Sankt Hans backar

Socialdemokraterna på Norr inbjuder till traditionellt valborgsfirande med bål i "grytan" på Sankt Hans backar. ABF-kören och Norrskenskören inleder programmet kl. 19. Talare: Per Wickenberg.

Musik av Röda Kapellet med ekonomiskt stöd av Folkuniversitetet.

samhörigheten mellan vänsterpartiet och socialdemokraterna – vi har ju verkligen gemensamma rötter – och jag har rentav sett det nuvarande samarbetet som en antydan om ännu starkare band framöver. Men jag fruktar att jag får ge Tidens ledarskribent rätt: samarbetet kring budgeten kan i längden inte fortsätta med så djupgående åsiktskillnader kring grundläggande ställningstaganden.

Löjligt nog föranleds dessa rader av lördagens händelser i Malmö. I min generation är vi många som tog starkt intryck av Vietnamåren. Själv är jag närmast född in i socialdemokratin och folkhemmet. Poliserna kunde väl vara barska eller småsinta, men i grunden kunde man väl lita på dem? Så möter man då i slutet av 60-talet den svenska polismakten med deras batonger och självklara förakt för Vietnamdemonstranter. Man minns hur de går in i demonstrationstågen för att stoppa misshagliga plakater. Och statsmakten är Erlander och Palme och regeringen är en arbetarregering. Och det blir efter några år av detta inte längre möjligt att rösta på socialdemokraterna.

Men detta var ju trettio år sedan, allt är väl glömt och förlåtet och allt har väl blivit bättre? I Dagens Nyheter,

den måndag detta VB-nr går i press, berättar Maria som var en av dem som greps i polisen avspärrning av den bakre delen av tåget i lördags. Hon demonstrerade med sin mor och sin lillebror som är tio år, som förstås började gråta när poliserna stormade in i tåget. Poliserna verkade så arga, säger Maria. Dom kallade mig för "jävla lilla fitta".

Och polisen är nöjd med sin insats berättar reportaget: "Vi visste vilka vi hade att göra med, säger Malmös polismästare Per Svartz till Expressen. Flera av dessa aktivistgrupper har avslöjat på Internet att de ville stoppa EU-mötet och att de tänkte anfälla polisen."

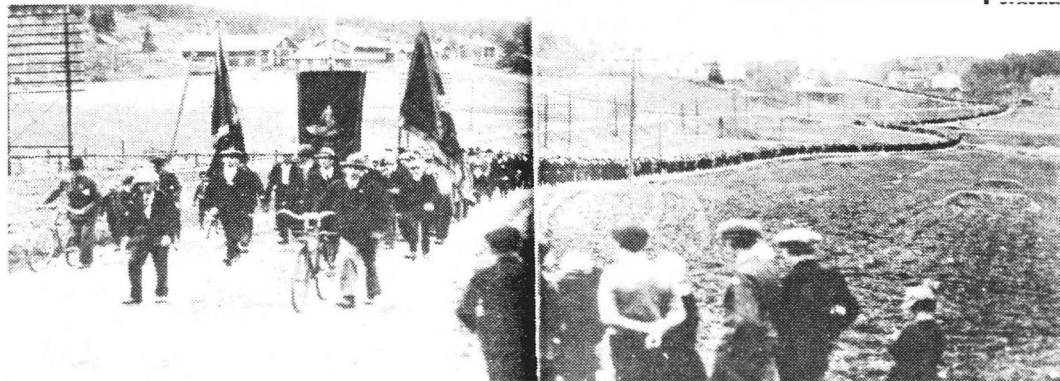
Malmös polischefer är väl inte värre än några andra – och inte heller Malmös poliser, även om det ingen annanstans förekommer så många anmälningar om rasism (och uteblivna utredningar och nerlagda åtal) som där. Jag tror att de är mer reaktionära än andra i landet, men det är nog bara del av det faktum att saker och ting är tydligare här. I delar av landet är det, om man ska våga en metafor, inte ovanligt att svinen klär ut sig till ånglar. I Skåne är svinen ogenerat sig själva.

OK, låt det vara en olyckshändelse det

som hände i Malmö. Förresten, jag har aldrig förr sett brandbilar kring en demonstration i Sverige. Skulle vi ha besprutats också? Är det en innovation från kontinenten? På söndagen råkade jag var inne i Lunds centrum mitt på dan. Det var folktomma gator, men plötsligt kom det ridande poliser på Skomakargatan, plötsligt stod det en polisbil var tjugonde meter uppåt Kyrkogatan-Bredgatan. Så kommer norrifrån en motorkaravan, med motorcykelpoliser runt omkring, med piketbilar framför och bakom. Tvärs genom Lundagård kommer en annan likadan, snabbt, med mörkade bilrutor. Obehaget kryper: det här är alltså också en del av EU. Höga gäster, statsbilar, gendarmeri.

Man känner igen sig

Denna krönika har denna gång dessvärre inte präglats av det vanliga muntra lättsinnet och jag beklagar detta. Ibland tränger sig verkligheten bara på. Om man ska ta fram något positivt så är det väl närmast att man inte har hamnat i den situation i politiken som så många har vittnat om: att man inte känner igen sig. Jag kan bara säga att jag känner igen mig, jag var här för trettio år sen. Vi ses i Göteborg 14-15 juni!

Glöm dem aldrig!

Fotot från 1-majdemonstrationen i Lunde 1931, för sjuttio år sedan ger en bakgrund till texterna på dessa sidor. Fyra män och en kvinna sköts ihjäl av svensk militär. De mördade var: Erik Bergström, Evert Nygren, Sture Larsson, Victor Eriksson och Eira Söderberg. Militärledningen fick 8 dagars husarrest!

Mats Åstrand: "Overkligt"

– Jag minns inte själv vad jag sa när polisen uppmanade mej att gå undan, men enligt en kamrat som stod intill (riksdagsledamot Sten Lundström) ropade jag: "Jag flyttar mej inte förän ni slutar slå ungarna." Samtidigt brast avspärrningsremsan som jag stod vid, och när jag skulle befria mej från den ingrep polisen. Jag förstod att det inte skulle löna sej att göra motstånd så det gjorde jag inte, men polisen tryckte ändå ner mej på marken, släpade mej en bit och bröt hårdhänt upp armen på ryggen.

– Så föstes jag in i en buss, där Per

Gahrton och jag var de enda "överåriga", och togs till den tillfälliga polisstationen. Blev avvisiterad efter alla konstens regler och summariskt förhörd, men släpptes sen och kunde återvända till demonstrationen. Per Gahrton fick skynda sej iväg med taxi för han skulle till stadsbiblioteket och debattera med sin EU-parlamentskollega Olle Schmidt.

– Redan när vi tågade förbi raden av kravallpoliser tyckte jag att det hela var overkligt. När sen demonstrationen stoppades gick jag bakåt för att se vad som hände, och det var ändå

overkligare. Konkret menar jag polisens misshandel av en ung flicka som gjorde mej både förbluffad och upprörd. Då ville alltså polisen mota bort mej.

Berättar Mats Åstrand från Trelleborg, i flera år distriktsordförande för Skånevänstern, nu ledamot av regionfullmäktige. I en intervju i måndagens nummer av Skånska Dagbladet kräver han att polischefen i Malmö, Per Svartz, som bar ansvaret för den provokativa polisinsatsen, ska avgå eller avsättas.

Samma fascister här som där? Observationer från en kringstående i Malmö

av Charlotte Wikander

Vid det här laget kan det knappast ha undgått någon hur det blev med demonstrationen i Malmö i lördags. Efter idog bevakning av nyhetsflödet har det varit en intressant exercis att försöka få ihop en version av vad som egentligen hände, utifrån media, trovärdiga källor (närstående i själva tåget), polisens version och vad jag själv såg. Man är väl inte historiker för inte. Min egen position som historisk källa var lite ovanlig, men, tror jag, nyttig: p.g.a. justering (stukad fot) vågade jag inte kontempera att halta fram den ovanligt långa demonstrationsvägen. Därför skulle jag vara med vid samlingsplatsen på St Knuts torg, och sedan ta mig till avslutningen vid Ribersborg. På torget, från halv elva och fram till avgången framåt tolv, var stämningen kolossalt glad och trevlig: mycket folk, diverse utbrott av musik och vad som föreföll vara en excellent organisation.

Ont om huliganer

Varm om hjärtat blev man av tre tuffa grabbar (varav en kvinnlig) i röda jackor som det stod "Transportarbetarförbundet, avdelning 12" på. Annars var det det vanliga sortimentet av vänstermänniskor: alldeles vanliga sådana, en del veteraner, många unga, en del barnvagnar. Fullständigt normalt, alltså. Jag såg en (1) gosse i övre tonåren som hade en stickad skidmask över haka och mun; de många maskerade huliganerna som omtalas av och till, och som säkert var farliga autonomer från Köpenhamn måste i vart fall ha förklätt sig ganska väl. Danskar var där en hel del dock, speciellt en kontingent äldre fackliga herren med oerhört stiliga handsydda sidenfanor. Allt detta kollade man in under mer än en timme (vi inväntade ängsligt Röda Kapellet, som naturligtvis var försenat). Lite undrade jag ju när jag såg att en buss med påskrift "Piketpolisen Göteborg" körde upp vid torget; varför var där polis från Göteborg?

Kapellet spelade som gudar

Allt fungerade fullkomligt normalt när tåget väl kom iväg. Stolt noterade man att Röda Kapellet gick allra först och spelade som gudar (men även Röda Flåset har tagit ett kvalitativt skutt). Men när jag satt där för att se hela tåget komma iväg började jag bli orolig. Dels hade det under tiden kommit fler och fler poliser, fler än som verkade nödvändigt. Nästa sak var de ridande poliserna, tre stycken, som hölls precis framför mig vid övergången över Amiralsgatan. De hade så uppenbara svårigheter att kontrollera sina hästar. Tåget strömmade förbi, men

en sektion hade visselpipor och sambatrummor, och hästarna blev oerhört nervösa. Deras hovar slirade på asfalten, men samtidigt höll sig ryttarna mycket nära själva tåget. Jag blev verkligen rädd att någon av poliserna skulle tappa kontrollen och braka rakt in i det. Hästar är faktiskt väldigt stora. Här vill jag understryka att den av polisen påstådda incidenten med en ryttare som föll av på grund av smällare el.dyl. måste ha försiggått någon helt annan stans. De enda ridande poliser som var synliga vid St Knuts torg var de tre vid Amiralsgatan, och ingen kastade något på dem.

Poliserna gömde sig

Däremot tillkom ytterligare ett oroad moment medan det långa tåget långsamt tog sig fram: det syntes ett rökmoln vid torgets bortre kortsida. Det försvann på en halv minut, så det verkade ju inte så allvarligt, men plötsligt kunde man se att det stod en väldigt mängd poliser vid den sidogatan. Men tåget fortsatte, lugnt och stilla, den sista delen där det skulle ha funnits en mängd svartmaskerade autonomer. I så fall måste de ha krupt; de syntes i varje fall inte. Vad man däremot plötsligt märkte var dock att polisen gjorde något de annars aldrig gör: de bröt demonstrationen vid övergångsstället, och släppte fram bussar och vanlig trafik mitt i tåget.

Så gör man väl inte?

Jag fattade ingenting, men, för all del, efter ett par minuter stängde de av trafiken igen. Konstigt, men kanske inte värre än så. Fast då började det registrera att det vaga bullret i bakgrunden faktiskt var en helikopter som cirkulerade ovanför. Vad var detta? Men den stora skrämsel effekten var när tåget tog slut, och jag plötsligt såg att omedelbart efter kom en kontingent kravallpoliser med sköldar och visir, samtidigt som hundförare kom in från en liten sidogata, där de uppenbarligen väntat. Vad var det här? En flicka som också blivit kvar berättade att hon talat med en polis på fredagskvällen, som sagt att de fått uppgifter om att de skulle bli attackerade och därför öst på med allt de hade.

Star Wars soldiers

Allt detta måste ju ställas in kontrast mot vad man är van vid. Polisen vid demonstrationer betyder för mig de två snälla konstaplar (varav en kvinnlig) som alltid går först i tåget vid 1 maj-demonstrationen i Lund, och som artigt frågar om de går för fort för marschmusikerna. Att plötsligt se en massa Star Wars-trupper med plexiglassköldar var bara för hemskt

– vad var de ute efter? Men man måste ju sansa sig, så jag gick och hämtade bilen för att ta mig till Ribban. Vid rödljuset vid Konserthuset dundrade plötsligt en röst, som berättade att detta var polisen och att demonstranterna skulle sätta sig ner och hålla sig stilla. Grönt; fram till Triangeln, där alla bilar låg och kröp och det plötsligt fanns en hel kontingent plexiglaspoliser igen, som bara stod och såg farliga ut. Vanliga människor flockades och tittade neråt gatan; det hördes att demonstrationen nog var där någonstans. Vid det laget var det enda som höll mig uppe förhoppningen att polisen knappast skulle attackera i stor stil när så många civilister tittade på.

Jag väntade och väntade

Sedan satt jag i två timmar på Ribersborg och väntade, och såg för min inre blick min man och min son och mina vänner arresterade, slagna blodiga, bortsläpade för att de hade deltagit i en fullständigt laglig demonstration mot EU. Hur skulle jag få tag i dem när de aldrig kom? Hur skulle jag få veta om folk var skadade eller arresterade? Vad skulle hända om polisen försökte köra in Örjan i en buss för att frakta bort honom? Eftersom han är elöverkänslig, inte kan åka buss och inte gillar poliser skulle de antagligen banka honom med batongen.

Till slut kom tåget i alla fall. Men ett antal frågor måste ställas:

- 1) Har polisen blivit fullständigt hysterisk, eller var detta generalrepetition inför Lund nästa vecka och Göteborg i juni?
- 2) Var var våra riksdagsledamöter? Med tanke på det blodvite som förekom tillhör de de få som kan skydda demonstranter mot alltför uppenbart övervåld. Heder åt Per Gahrton; utan honom hade det varit oerhört mycket lättare för polisledningen att tysta ner det hela.
- 3) Är det rimligt att en 51-årig dam med (ganska) hög akademisk ställning och medlemskap i ett svenskt riksdagsparti skall behöva sitta i timmar och oroa sig för att närstående skall slås blodiga av dem som har som uppdrag att skydda medborgare, när de deltar i en laglig demonstration, organiserad av ett antal riksdagspartier? Hur det hade varit om man råkat vara 21 och haft mohikanfrisyr vågar jag inte ens tänka på.
- 4) Är det detta vårt EU-medlemskap betyder?

Reds kommentar:

Som framgår av intervjun med Mats Åstrand härintill deltog V-riksdagsman Sten Lundström i demonstrationen. Liksom f.ö. Jonas Sjöstedt.

Röda Flåset räddade dagen!

Det kändes lite spännande att vara på väg till en större demonstration. Stefan och jag hade talat lite om hur det kan vara i andra länder som demonstrant mot Vietnam som jag minns i Australien, med massor av polis inkallad från hela landet och hästar, batonger och allt! Visst, men nu är vi i Sverige.

Lugnt på torget

Vi kom till Malmö och hade inga problem med att hitta Röda Flåset. Så vi ställde upp oss bakom dem och parollen mot militarism. Det känns ganska rätt med 4 pojkbarn. Ett antal personer hade diverse utklädsel och det höll Haldor, Orvar och Vidars intresse en god stund. På torget var det lugnt och tal och uppställning gick som det bör.

Vattenkanoner?

Poliser på häst kom fram från bakgator, inte så kul! och en brandbil, vattenkanon?

Efter några bra tal och lite mer musik kom vi igång. Polis på hästar hade svårt att hålla sina djur och sitta kvar på dem, det märks att de inte var så väl vana vid demonstrationer och folk. Polis fanns det gott om.

Efter en kort tids marscherande stannade demonstrationståget plötsligt. Varför stannar vi? Ingen visste, vi fick höra lite udda rykten men mycket lite var klart. Vi blev ombedda av våra demonstrationsvakter att sätta oss och vänta och det gjorde vi, med Röda Flåset som satt framför oss.

Leve Flåset!

Då började de spela för oss, och de spelade och spelade. Alla försök att få oss oroliga, till att få oss upprörda och arga blev helt utplånade av deras musik. Polisen visste inte riktigt vad de skulle göra och vi satt och Röda Flåset spelade ackompanjerade av en kör av skällande polishundar iklädda munkorg!!

Efter en lång stund och många fina låtar fick vi gå runt en liten omväg och möta upp med främre delen av demonstrationståget. Det var flera som sa att det var tufft att se oss komma runt hörnet ledd av våra Röda Flåset spelande!

Låt mig här bara säga att, jag trodde inte att EU, Schengen och allt det betyder, så fort skulle förvandla det Sverige jag kom till, till det Australien jag lämnade.

Kampen går vidare!

NITA

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Prenumerationsavgiften 200:-/år insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Gunnar Stensson. Sättning och layout VB-red. på Vänsterpartiet, Svartbrödersg. 3. måndagar efter kl 19. Tel 046-13 82 13, e-post se redaktionsrutan nedan. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, el. använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Svar till Ulf Nymark

Ulf Nymark (VB 14) är rädd för hur det ska gå för partiet på första maj, men framför allt i nästa val. Den här artikeln svarar Nymark, redet ut vad han missförstått och hoppas kunna föra debatten mot en mera fruktbar idé- och strategidiskussion inför valet och i största allmänhet.

Nymarks bekymmer kring första maj är egentligen inget annat än spekulationer. Han tror att manifestationen kommer att vara till stöd för traditionalismen, som en sorts självförhålligande fest för lokalavdelningens "nya majoritet". Han antar vidare att Ung Vänsters talare kommer att företräda "gamla kommunistiska ståndpunkter" och att vi "lugnt kan räkna med att de kommunistiska slagorden och parollerna /.../ blir fler och tydligare" än tidigare.

Sanningen är att första maj kommer att vara bredare och mera konkret än på länge, lite med karaktären av en folkfest. För detta har vi inte minst Ung Vänsters initiativ, kreativitet och hårda arbete att tacka. Ung Vänster har till exempel ordnat med gratis bioföreställning för alla barn och en lång första maj-fest för yngre och äldre radikaler på Smålands Nation.

Aktuella vänsterkrav

Vad gäller de politiska parollerna och slagorden som Nymark oroar sig för kommer det att, som sig bör på första maj, fokusera på frågor gällande ägande och makt: "Sex timmars arbetsdag", "Stopp för privatiseringarna", "Krossa segregationen" och "Stärk arbetsrätten" – för att nämna några. Om man väljer att kalla dessa "kommunistiska ståndpunkter", beror på vad var och en lägger för innebörd i k-ordet. Under alla omständigheter kan vi dock gissa att årets paroller kommer att ligga mera i linje med partiets politik än vad vi är vana vid. Dessutom kommer demonstrationståget antagligen att vara lika resultatintriktat som Nymark påstår att Lundavänstern brukar vara, men såväl öppnare som mindre sekteristiskt.

Vi förstår inte vad Nymark menar med att den lokala politiska majoriteten företräder en politik som skulle vara i minoritet i partiet i övrigt. Vi minns att Nymark försökte få lokalavdelningen att i ett uttalande

reservera sig mot förra årets kongressbeslut. Hur vi än räknar är Nymark i minoritet.

Nymark och väderkvarnarna

Nymarks syn på partiet är kategorisk och förenklad bortom allt förnuft – partiet ses som bestående av en tapper skara förnyare som försvarar framsteget mot "traditionalisterna". Partiets politik anses vara därefter: när "förnyarna" leder är den mångfacetterad och nyanserad, när "traditionalisterna" har övertaget tros den tendera mot det gammelkommunistiska (för att inte säga rent stalinistiska). En analys som inte tillåts att vara mer komplex än så innebär inget annat än att positionera sig i verklighetsflykt.

Nymark kämpar mot Väderkvarnar. Att det finns meningsskiljaktigheter inom partiet ska givetvis erkännas. Utan debatt vore vi inte mycket till rörelse. Men de meningsmotsättningar som dryftas är mer sammansatta än vad Nymark vill göra gällande. Det går inte att okomplicerat dela in den sortens motsättningar i två motsatta idékomplex. Att göra så är att skapa kontraproduktiva motsättningar som hindrar vårt praktiska arbete.

Den linje som, både i lokalavdelningen och i partiet, varit i majoritet grovt räknat sedan kongressen för ungefär ett år sedan, har gjort bra ifrån sig. Det är detta som skrämmer Nymark. Dessutom verkar väljarna vara lika trogna som någonsin, och inte fly undan "den röda faran" som Nymarks modell antar.

I Lund har vi, trots diverse avhopp, vuxit i en större takt än tidigare. Partiet har därtill lyckats genomföra en stor utåtriktad verksamhet, ofta i samarbete med Ung Vänster som till exempel firandet av den internationella kvinnodagen och manifestationen till minne av kristallnatten. Att ena rörelsens olika grenar (och därmed nå en större andel av medborgarna) lyckades man aldrig med på Nymarks tid. Kort sagt, det går bra för vänstern i Lund! Nu är det dags att gå vidare. Med den här artikeln hoppas vi inspirera till en bredare (och roligare) debatt om vänsterns roll och uppgift.

Ett nytt Vänsterparti

Debatten måste härifrån handla om vilken rörelse Vänsterpartiet ska sträva mot att bli. Utgångspunkten är att Vänstern är en radikal motmakt som på facklig basis utmanar maktstrukturer baserade på kön och ägande. En kort kommentar kring det Lönnroth-citat Nymark låter avsluta sin artikel, om vänstern som "ett institutionaliserat parti i opposition": Partier som bli-

va institutionaliserade mår bra av att vara i opposition (det betyder nämligen inte samma sak som att ett parti är institutionaliserat i sin opposition). Det finns all anledning att tro att Vänsterpartiet idag skulle kunna växa till att bli något annat än ett institutionaliserat parti bland andra. För att detta ska vara möjligt måste vi bredda partiet. Vi måste nå ut till grupper som tidigare stängts ute, men vi måste också anpassa oss till de samhällsförändringar som skett under de senaste decennierna. Vi tror att det finns en rädsla för detta inom partiet. Grupper som tidigare effektivt stängts ute ur den svenska partipolitiken börjar ta för sig och lyfter fram nya och gamla konfliktperspektiv i debatten. Kvinnor, invandrare, arbetare och särskilt unga kvinnor och män med invandrar och/eller arbetarbakgrund är bärare av erfarenheter, krav och av en kampvilja som verkar skrämra. Det är egentligen den som vill att partiet ska förbli en musklubb för vita medelålders män och kvinnor från samhällets mellanskikt som är "traditionalist".

När nu tidigare underrepresenterade grupper knacker på de gamla sextioåttonnas dörrar och börjar ifrågasätta de förhärskande maktstrukturerna reagerar man allt för ofta med rädsla och aggressivitet. Visst är det viktigt med ett brett parti, men partiet kan behöva breddas på många olika sätt. Genom ett öppet Vänsterparti kommer fler och fler undertryckta grupper att kräva sin rätt i politiken. Låt oss ta till vara på de möjligheter detta för med sig. I valet 1998 röstade 19 procent av förstagsängsväljarna på Vänsterpartiet, vilket var resultatet av en målmedveten kampanj från Ung Vänsters sida. Kampanjen var formulerad kring ett tydligt konfliktperspektiv som värdade till ungdomarnas förmåga att solidariskt kämpa för sina egna intressen i antagonism mot aktieägarna och de partier som försvarar orättvisor, arbetslöshet och privatiseringar.

Denna attityd speglades i partiets valparoll "Det är dags för rättvisa". Det sades att skillnaden i svensk politik gick emellan oss och alla andra. Vi utmanar ordningen, de andra försvarar den. Det kan låta som en världsfrånvarande och romantisk konfliktretorik, men uppbackad av en trovärdig politik går den hem. Inte minst nu när en ekonomisk tillväxt sammanfaller med en allt större känsla av utanförskap hos många grupper.

Några frågor

För att uppmuntra en fortsatt debatt (gärna med flera olika deltagare), avslutar vi med att ställa några frågor.

- Vilken sorts rörelse ska vänstern vara?
- Hur blir vi den rörelsen?
- Hur gör vi för att engagera fler människor?
- Hur ser vi på förhållandet mellan klass, kön och etnicitet?
- På vilket sätt avspeglas detta förhållande i vår politik och i vår organisation?
- Hur ska vi arbeta för att bredda vår medlemsbas och nå grupper vi vanligtvis missar?
- På vilka platser syns vi för sällan?
- Borde vi formulera vår politik på ett annat sätt för att appellera till bredare grupper?
- Hur uttrycker vi ett tydligt underifrånperspektiv i vår kommunalpolitik, i vårt utåtriktade arbete och i vår kommunala valrörelse?
- Hur för vi på ett trovärdigt sätt åter in ett konfliktperspektiv i samhällsdebatten?

Shai Mulinari, Robert Nilsson

MÖTE MÖTE

VÄNSTERPARTIET
anordnar nästa måndag (1/5) en promenad från Stortorget till Stortorget se särskild information därom.

RÖDA KAPELLET
Appellmöte lö 28/4 Mårtenstorget samling 11.00 på replokalen i spel 12-13. Rep: 1, 31, 39, 136, 241, 262, 376, 377, 378, 384. Sö 29/4 rep med Joakim inför 30/4 o. 1 maj.
Fest för kappeller och närstående på 1 maj.
Efter spelningarna på 1 maj blir det fest på **rep-lokalen** fr kl 19. Mat och dryck till självkostnadspris.

VECKOBLADET

Detta VB gjordes av:
Rune Liljekvist et consortes

Redaktör för nästa nr är
helt säkert Charlotte Wikander

Manus sänds per post till:
Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Månd. senast 18.00 till fax 046-123 123. Manus mottages även som e-mail: vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Obs! RTF-format. Meddela längre manus i förväg.

Telefon till redaktörerna:

Rune Liljekvist 046-211 50 69
Robert Nilsson 046-39 79 02
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Charlotte Wikander 046-13 96 26

Vid utebliven tidning eller prenumerationsärendet ring:
Cecilia på expen: 046-13 82 13
När expen är obemannad kan du lämna meddelande till telefonsvarare.